

Ти ли съм аз, или аз съм ти.

Ти ли си тука деспотак-а?

Ти ли ще ми сждиш (мени)?

Ти майка, я баща (Соф).

Ти мене дай, а на тебе Господ.

Ти мене изгори, а нѐ аз тебе, че испи двѣ чеши.

Ти мене размѣй, а тебе Господ да размѣши като умрѣл кон.

Ти мене веднѣж и аз тебе веднѣж.

Ти мене обрѣснѣж, а тебе Господ.

Ти мене прѣпълнено, аз тебе притѣпкано.

Ти мене зѣби побѣли, а тебе Господ очи да побѣли.

Ти ми зимаш и главата, ама да видим Господ дава ли.

Ти много знаеш, за туй много ще ти теги главата.

Ти му винаш косено, той ти казва стрижено. — Ти му кажеш косено, оно — стрижено (Широт). — Ти му кажуаш стрижено е, а он ти вина косено е (Щип). — Ти ну думаш стрижено е, па той не, косено е (Дубница).

Ти му думаш, а он на гѣз-а си.

Ти му думаш, то та гледа като пукал.

Ти му казваш Ангеле, а он (вълкѣт) — агне ле (Велес).

Ти му казваш скопен съм, той та пита дѣ ти са дѣцата.

Ти му купи кравай, че ако не раче, изеж го самси.

Ти му свириш чепница, той играе на хоро.

Ти мълчи, аз да мълчѣж, бизим Иван нѣма го.

Ти научи да искаш и аз да ти не давам.

Ти незнаеш още от дѣ пикай кокошна.

Ти не си му ял попарата.

Ти не си му сърбал чорбата.

Ти не си кадѣр на туй магаре товар да туриш.

Ти не си останѣл с' десет сирачета на мегдан.

Ти не си станѣл още да нихнеш на сватба. — Или:

Ти още на сватба да нихнеш не си станѣл.

Ти от вчера станѣ дявол, чакай, де.

Ти отбираш от Света Гора, колкото аз от Свети Трайча.

Ти палиш, Света Петке, ти гасиш.

Ти работѣ, аз ша ти помагам, рѣкѣл Господ.

Ти се смѣеш, а мен сърце купѣе.

Ти си жива разкрива.

Ти си много гадлив.